

El director Salvador Brotons reestrenarà aquest estiu amb una formació de joves intèrprets dues obres inèdites de Jaume Pahissa

L'orquestra dels PPCC

Marta Porter
BARCELONA

El compositor i director d'orquestra Salvador Brotons es posa un cop més al capdavant del projecte de l'Orquestra Simfònica de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC), una formació nascuda fa quatre anys i integrada per joves estudiants d'Andorra, Catalunya, la Catalunya del Nord, l'Alguer, les Illes Balears, la Franja de Ponent i el País Valencià, és a dir, dels Països Catalans, en una trobada que tindrà lloc aquest estiu, dins de la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada.

“Són deu dies *full-time* en què aquests joves músics es coneixen i poden intercanviar experiències tant musicals com personals —explica Brotons—. És fantàstic trobar-se en aquest oasi que és la Universitat Catalana d'Estiu”, comenta aquest director que sempre s'ha declarat defensor dels Països Catalans.

“L'orquestra es va fundar fa quatre anys, amb motiu del Fòrum de les Cultures, i des d'aleshores només ens havíem tornat a trobar l'any passat. Tot depèn del recolzament econòmic que trobem”, segueix. Si en aquella ocasió es van estrenar amb una simfonia de Dvorák, ara combinen el repertori clàssic amb música de compositors catalans. “Per als joves és molt important tocar el repertori clàssic, però un dels objectius de l'orquestra és també recuperar composicions catala-

Salvador Brotons torna a reunir joves intèrprets musicals procedents d'arreu dels Països Catalans ■ FRANCESC MELCION

L'orquestra combina el repertori clàssic amb la recuperació del patrimoni català

nes oblidades i que es troben enterrades en arxius, recuperar el patrimoni musical català”, argumenta Brotons. Així, aquest estiu, a més d'interpretar *Quadres d'una exposició*, de Mussorgski, l'orquestra reestrenarà dues obres de Jaume Pahissa. “Són dos manuscrits que en aquest moment estem editant, *El combat*, una obra estrenada el 1901 i que des d'aleshores no s'ha tornat a

tocar, i l'obertura de *Les Costes Mediterrànies*, de 1906 —explica il·lusionat Brotons—. I com que aquest any és el centenari de Joaquim Serra, també tocarem el poema simfònic *Puigsolíu* i la sardana *Recordant Vic*; i també sempre incloem algun altre compositor dels Països Catalans, per això aquest any farem un homenatge a la valenciana Matilde Salvador, una compositora de 95

anys a qui dijous se li va retre tribut a La Pedrera, interpretant el seu ballet *El rossinyol i la rosa*”.

A més de la trobada de deu dies a l'UCE, que es clou amb un concert públic, enguany l'OJIPC farà un segon concert al Palau dels Reis de Mallorca i “intentarem fer-ne un tercer al País Valencià, tot i que serà difícil, i més tenint en compte com ens diem”, acaba Brotons. ■

Es publicaran les més de 6.000 cartes de Hemingway

Redacció
L'HAVANA

Entre 6.000 i 7.000 cartes escrites per l'autor Ernest Hemingway (1899-1961) seran publicades en dotze volums a principis del 2009 com a part del projecte *Cartes de Hemingway*, segons ha anunciat a l'Havana la seva directora, la catedràtica nord-americana Sandra Spanier. En l'XI Col·loqui Internacional dedicat a l'escriptor, que es va tancar ahir a la capital cubana, Spanier ha assenyalat la importància del projecte, ja que l'epistolari de l'autor té un gran valor documental i biogràfic.

L'especialista, autoritzada oficialment per la família de l'escriptor, ha indicat que els documents estan localitzats en més de 75 biblioteques i arxius i en unes 40 col·leccions privades. Un d'aquests fons és de la col·lecció bibliogràfica de Hemingway de la biblioteca John F. Kennedy, que conserva 10.000 cartes, entre les enviades i les rebudes per l'escriptor.

En el col·loqui també han sortit a la llum anotacions inèdites de Hemingway a la seva casa de Finca Vigía, a Cuba, convertida en museu el 1962. L'especialista del Centre Nacional de Conservació, Restauració i Museologia de Cuba, Elisa Serrano, ha explicat que es tracta d'escriptures trobades sota quatre capes de pintura en l'íntim espai de la cambra de bany que utilitzava el narrador. Segons Serrano, són principalment apunts del pes corporal d'Ernest Hemingway, que daten entre els anys 1942 i 1953, i que posen de manifest la seva passió per l'esport, la cura de la salut i el seu interès per les estadístiques. ■

Crítica* gènere

Carlos Losilla

Shrek no vol ser pare

L'etern problema de l'animació cinematogràfica és la debilitat dels seus guions. Fins i tot l'intocable Hayao Miyazaki pateix d'aquest mal, per molt que algunes de les seves pel·lícules s'hagin basat en referents literaris de prestigi. Sigui com sigui, l'experimentació plàstica sempre preval per sobre de les històries, la qual cosa

condemna les millors obres del gènere a l'avantguarda, de Svankmajer als germans Quay. I pel que fa a Hollywood, la seva dedicació gairebé exclusiva al públic infantil encara empitjora les coses, perquè sembla que la canalla ho ha d'acceptar tot sense dir ni piu. Aquest és el camí que estan seguint darrerament les produccions Disney. I també la situació a

‘Shrek Tercer’ no representa un turment per al públic adult

què s'han enfrontat, cadascú a la seva manera, tant els productes de la Pixar com la saga de *Shrek*.

La tercera entrega d'aquest conte infantil divergonyit, *Shrek Tercer*, se-

gueix les passes de la segona quant a deixar de banda el pamflet anti-Disney i optar per la comèdia bandarra.

El guió té una certa gràcia: Shrek ha de fer front tant als intents del Príncep Encantador per tal de fer-se amb el poder a Molt Molt Llunyà com als seus propis problemes, ja que serà pare d'aquí a poc. Així, la pel·lícula connecta amb aquest ramal del

cine nord-americà que sembla obsedit pel tema de la responsabilitat personal i la paternitat, i que apareix també, per exemple, a una altra saga de moda, la de *Spiderman*. I el fet que el relat comenci i acabi amb sengles representacions teatrals que recreen les aventures dels mateixos personatges dóna fe de l'autoconsciència dels seus responsables

respecte al producte. Aquests detallets, més la seva aparença de sèrie B, són els que aconsegueixen que *Shrek Tercer* no representi, com acostuma a passar, un turment per al públic adult. La qual cosa ja és molt.

* **Shrek Tercer**, EUA, 2007. DIR: C. MILLER I R. HUI